

ΛΟΓΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ

ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῆς Ἁγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ

Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μιλήτου κ. Ἀποστόλου

ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Παναγίας τῆς Ἐλευθερώτριας Διδυμοτείχου,

τῇ 28ῃ Ὀκτωβρίου 2017.

«Τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων ἅπαν τὸ σύστημα, τὴν παναγίαν Σκέπην, τῆς ἀγνῆς Θεοτόκου, ὑμνήσωμεν προθύμως καὶ ἐν χαρᾷ, πρὸς αὐτὴν ἐκβοήσωμεν· χαῖρε Παρθένε βοήθεια ἀσφαλῆς, καὶ θερμὴ ἡμῶν ἀντίληψις»¹.

Σεβασμιώτατε καὶ θεοπρόβλητε Μητροπολίτα τῆς Θεοσώστου Ἱερᾶς Μητροπόλεως Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καὶ Σουφλίου κ. Δαμασκηνέ,

Τίμιον πρεσβυτέριον,

Ἐντιμότατοι Ἄρχοντες,

Εὐλαβέστατοι χριστιανοί,

Ἐπισκεπτόμενοι, κατόπιν εὐγενοῦς καὶ φιλαδέλφου προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου καὶ τιμίου ἀδελφοῦ κ. Δαμασκηνοῦ, τό ἱστορικόν Διδυμότειχον, αἰσθανόμεθα ἐντόνως τὴν λεπτὴν ἀγιοπνευματικὴν καὶ χαριτόβρυτον αὔραν τῆς προσφάτου ἐπιδημίας τῆς Α.Θ. Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ ἡμῶν Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαῖο εἰς τὰ εὐλογημένα χώματα τοῦ ἡρωοτόκου καὶ ἀγιοτόκου ἀκριτικοῦ Ἑβρου. Ὅμοῦ, λοιπόν, «μετὰ τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων τό σύστημα» ὡς σημειώνει ὁ ἱερός ὑμνογράφος, δοξάζομεν τόν Τριαδικόν Θεόν διὰ τὰς εὐλογίας Του εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τόν λαόν του, ἀναφωνοῦμεν

¹ Στιχηρόν Μικροῦ Ἑσπερινοῦ ἐκ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἁγίας Σκέπης, ποιηθείσης ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὅρει μακαριστοῦ ἁσματογράφου Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννατίνου.

τό «εἴη τό ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπό τοῦ νῦν καί ἕως τοῦ αἰῶνος» διότι ὁ τόπος τοῦτος, μέ τήν παρουσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ἡγιασθῇ καί ἐβίωσε μία νέαν πεντηκοστήν χαρᾶς καί παρεπιδημίας τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Δοξάζομεν τόν Θεόν προσφέροντες ἅμα αἶνον καί δοξολογίαν εἰς τήν Παναγίαν Μητέρα Του διά τās πολλές αὐτῆς εὐεργεσίας εἰς ἡμᾶς ὡς πρόσωπα ἀλλά καί ὡς Γένος Ἑλλήνων.

Ἡ σημερινή ἡμέρα τυγχάνει ἡμέρα ἀναστορήσεως τοῦ παρελθόντος καί εὐγνωμοσύνης πρὸς τήν Παναγίαν. Εὐγνωμοσύνην προσφέρομεν ὡς ἄτομα καί ὡς λαός. Εὐγνωμοσύνην διά τήν παλαιάν ἀλλά καί διά τήν πρόσφατον ἱστορίαν μας τήν ὁποίαν, εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν, δέν πρέπει νά λησμονῶμεν. Λαοί, οἱ ὅποιοι λησμονοῦν τήν ἱστορίαν των εἶναι καταδικασμένοι εἰς ἀφανισμόν. Ἀλλά ὁ Λαός μας, ὁ ὑπερήφανος Ἑλληνικός Λαός, τό Γένος τῶν Ρωμαίων, δέν εἶναι δι' ἀφανισμόν, παρ' ὅτι ὑπάρχουν πολλοί, οἱ ὅποιοι ἐπιθυμοῦν καί ἐπιδιώκουν τόν ἀφανισμόν του. Ὑπάρχουν πολλοί, οἱ ὅποιοι ἀπεργάζονται τόν ἀφελληνισμόν αὐτοῦ τοῦ τόπου καί τήν διαστρέβλωσιν τῆς ἱστορίας του. Ἀλλά τό Γένος τοῦτο τῶν Ρωμαίων καί ἡ πατρίς μας ἡ Ἑλλάς, πρέπει νά ζήσῃ. Καί θά ζήσῃ, διότι ἔχει ἱστορίαν μεγίστην καί ἔνδοξον. Διότι ἡ πατρίς μας εἶναι τόπος εὐλογημένος, εἶναι ὁ τόπος ὅστις ὑπεδέχθη μέ ἀνακούφισιν τόν σπόρον τοῦ Εὐαγγελίου. Θά ζήσῃ, διότι τό ἔνδοξον Γένος μας ἐδῶρισε εἰς τόν Χριστιανισμόν τήν ὑπέροχον γλῶσσαν του διά τήν συγγραφὴν τοῦ Εὐαγγελίου καί τήν διατύπωσιν τῶν λεπτοτάτων τῆς Πίστεως δογμάτων. Θά ζήσῃ, διότι ἡ ἑλληνική γλῶσσα ἐθεμελιώσεν πᾶσαν ἐπιστημονικὴν ὁρολογίαν εἰς τοιοῦτον βαθμόν, ὥστε νά μὴ δύναται σήμερον νά σταθῇ οὐδεμία ἐπιστήμη παγκοσμίως δίχα τῆς χρήσεως τῆς ἑλληνικῆς ἐπιστημονικῆς ὁρολογίας.

Πρέπει νά ζήσῃ ἡ Ἑλλάς. Ἡ ἱστορία τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους εἶναι γεμάτη ἀπό θαύματα. Ὅσοι βλέπουν καί ἐρευνοῦν τήν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ τό πρῖσμα τῆς ἀντικειμενικότητος, ἴστανται κατάπληκτοι

καί ἔκθαμβοι. Διαπιστώνουν γεγονότα, τά ὅποια δέν ἐξηγοῦνται μέ τήν λογικήν τοῦ πολέμου ἤ μέ τήν ἐπέμβασιν τῶν ἀνθρωπίνων παραγόντων, ἀφοῦ πολλάκις εἰς τήν νεωτέραν ἱστορίαν διαπιστώνεται ὅτι οἱ λίγοι νικοῦν τούς πολλούς καί οἱ ἀδύναμοι τούς δυνατούς.

Νικοῦν οἱ λίγοι, ἀλλά ἄς μή λησμονῶμεν, ὅτι αὐτοί οἱ λίγοι λέγονται Ἑλληνες. Εἶναι Χριστιανοί Ἑλληνες. Ὅσοι μελετοῦν, λοιπόν, τήν ἱστορίαν ὑπό τό πρῖσμα τοῦ ὕλισμοῦ, ἀναφέρουν τούς παράγοντας, οἱ ὅποιοι κατά τήν γνώμην των, συνέβαλον εἰς τούς θριάμβους τῶν Ἑλλήνων. Ἀγνοοῦν ὅμως τελείως τόν τῆς Πίστεως τοιοῦτον, δίχως τόν ὅποιον ὅλοι οἱ ἄλλοι θά ἦσαν ἀνίσχυροι. Τινές δέ ἐξ αὐτῶν οὔτε κἄν ἀναφέρονται εἰς ἐκεῖνον. Οὐδένα λόγον κάνουν διά τόν παντοδύναμον Θεόν. Περιφρονοῦν ἐπιδεικτικῶς τήν βοήθειαν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ ὁποία εἶναι διά τούς πιστούς Ἑλληνας ἡ Ὑπέρμαχος Στρατηγός τοῦ Γένους, ἡ κραταιά Σκέπη τῆς Ἑλλάδος, ἡ Ἐλευθερώτρια τῶν Ἑλλήνων.

Ὅταν λοιπόν ἡ ἱστορία ἐνός τόπου ἰσοδυναμεῖ μέ θαῦμα, τότε χρέος μας ἱερό εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη. Ἡ ἐορτή τῆς Ἀγίας Σκέπης, τῆς Παναγίας τῆς Ἐλευθερώτριας, εἶναι μία ἐξόφλησις τοῦ χρέους μας πρός αὐτήν.

Ἐορτάζομεν ἓνα θαῦμα τῆς προσφάτου ἱστορίας μας, τῆς ἱστορίας τοῦ 1940. Προσφέρομεν χαριστηρίους ὕμνους καί ὠδὰς πνευματικάς εἰς τήν Ὑπέρμαχον Στρατηγόν, ἡ ὁποία μέ τήν Σκέπην της ἐσκέπασε καί πάλιν τό Γένος μας εἰς τάς δυσκόλους ἐκεῖνας στιγμάς. Δι' αὐτό ψάλλομεν: «Ὅλη τῇ ψυχῇ, συνήλθομεν Ἀχραντε τῇ θείᾳ Σκέπῃ σου, αἶνον χαριστήριον, εὐγνωμοσύνη θερμῇ προσάγοντες, ὅτι ἡμᾶς ἐξέλεξας εἰς περιποίησιν, καί ἐν πᾶσι, περιέπεις Δέσποινα, καί διέπεις καί σῶζεις ἐκ θλίψεων»².

² Κανών, Ὡδή Θ', ἐκ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀγίας Σκέπης, ποιηθείσης ὑπό τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μακαριστοῦ ἁσματογράφου Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννατίνου.

Μία γυναῖκα εἶχεν ἐκουσίως ἐπιστρατευθῆ εἰς τόν ἀγῶνα τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἐλληνικοῦ ἔθνους. Εἶχεν προσέλθει ἐθελουσίως διά νά πολεμήσῃ εἰς τό μέτωπον. Μάλιστα ὄχι ἀπλῶς νά πολεμήσῃ ἀλλά νά στρατηγήσῃ τόν ἀγῶνα, νά ὀδηγήσῃ τόν στρατόν ἀπό νίκης εἰς νίκην. Καί ἡ γυναῖκα αὕτη ἦτο ἡ Παναγία. Δικαίως, λοιπόν, τιμῶμεν τήν Ἀγίαν Σκέπην τῆς Θεοτόκου, ἡ ὁποία ἐσκέπασε τόν ἐλληνικόν στρατόν καί σύμπασα τήν ἐλληνικήν ἐπικράτειαν. Δικαίως τήν ὀνομάσαμεν Ἐλευθερώτριαν, διότι Αὕτη κατέστη ἡ αἰτία καί ἡ ἀφορμή τῆς ἰδικῆς μας ἐλευθερίας. Δικαίως ἡ Ἐκκλησία μας μετέθεσεν τήν ἐορτήν τῆς Ἀγίας Σκέπης ἀπό τήν 1^η εἰς τήν 28^η Ὀκτωβρίου. Δικαίως καί ἀξίως ὁ ὕμνος τῶν αἰνῶν δοξολογεῖ τήν Παναγίαν μας τονίζων: «Τήν Ἀειπάρθενον Κόρην καί Θεοτόκον Ἀγνήν, τήν τῶν πολεμουμένων συμμαχίαν καί σκέπην, ἡμῶν δέ ἐξαιρέτως καταφυγήν, καί ἐτοίμην βοήθειαν, ἀνευφημήσωμεν σύμπασα ἡ Ἑλλάς – καί τό Διδυμότειχον ὁμοῦ - μεγαλύνοντες τήν Σκέπην αὐτῆς»³.

Ἡ σημερινή ἐορτή καί πανήγυρις προκαλεῖ ἰδιαιτέραν συγκίνησιν καί πνευματικήν χαράν εἰς ὅλους ἡμᾶς, ἔτι περισσότερον ὅμως εἰς ἡμᾶς τοὺς ταπεινοὺς καί ἐλαχίστους, τοὺς ἐσχάτους φύλακας καί ἀσθενεῖς φρουροὺς, τοὺς κεκοπιακότας ἐργάτας καί διακόνους τοῦ ἀειφεγγοῦς Φαναρίου, τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Διότι ἡ σημερινή ἐορτή, τήν ὁποίαν γηθοσύνως πανηγυρίζει τό ἱστορικόν Διδυμότειχον, παραπέμπει εἰς τό παρελθόν, εἰς τήν δεδοξασμένην Ρωμηοσύνην καί εἰς τήν Βασιλίδα τῶν πόλεων, τήν Κωνσταντινούπολιν. Δέν εἶναι ἡ πρώτη φορά, κατά τήν ὁποίαν ἡ Παναγία μας προστάτευσεν τόν λαόν της. Ἡ ἱστορία τοῦ Βυζαντίου ἀναφέρει δύο ἀκόμη τοιαύτας παρομοίους περιπτώσεις, κατά τὰς ὁποίας

³ Στιχηρόν Αἶνων, ἐκ τῆς Ἀκολουθίας τῆς Ἀγίας Σκέπης, ποιηθείσης ὑπό τοῦ ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μακαριστοῦ ἁσματογράφου Μοναχοῦ Γερασίου Μικραγιαννατίνου.

ἡ Ἀγία Σκέπη τῆς Παναγίας ἔσωσε τὴν Βασιλεύουσαν, τὴν Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἐλευθέρωσε τὸν εὐσεβῆ Ρωμαϊκὸν λαόν.

Τὴν πρώτην φοράν, ὅτε τὸ ἔτος 622 ἡ Βασιλεύουσα καὶ ὁ λαὸς τῆς ἐκινδύνευσαν ὑπὸ τῶν Περσῶν καὶ τῶν Ἀράβων. Τότε ἡ Παναγία ἔσωσεν τὴν Πόλιν καὶ ἐψάλη ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος, διὰ πρώτην φοράν δε καὶ τὸ κοντάκιον: «Τῇ Ὑπερμάχῳ Στρατηγῷ τὰ νικητήρια.....». Τὴν δευτέραν φοράν, κατὰ τὸν 11^{ον} αἰῶνα, ὅτε ἐκινδύνευσεν ἡ Κωνσταντινούπολις ἀπὸ τοὺς Ἀγαρηνοὺς. Τότε ὁ εὐσεβὴς λαὸς συνηθροίσθη εἰς τὸν ναὸν τῆς Παναγίας τῶν Βλαχερνῶν, κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς νυκτός οἱ προσευχόμενοι πιστοὶ εἶδον τὴν Παναγίαν νὰ ὑπερίπταται ὑπεράνω αὐτῶν κρατοῦσα εἰς τὰς χεῖρας Τῆς πελώριον ὕφασμα μέ τὸ ὁποῖον ἐκάλυπτε τὰς κεφαλὰς των. Ἦτο ἡ Σκέπη τῆς Θεοτόκου ἐντὸς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ.

Βεβαίως, πλὴν τῶν δεσμῶν ἡμῶν μέ τὴν ἑορτὴν τῆς Παναγίας, τὸ Διδυμότειχον καὶ τὴν Βασιλεύουσαν, ἡμεῖς ὡς εὐλαβῶς καὶ ταπεινῶς ἡγουμενεύοντες εἰς τὴν Ἱεράν Πατριαρχικὴν καὶ Σταυροπηγιακὴν Μονὴν τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρείας, συνδεόμεθα πνευματικῶς μέ τὴν Ἱεράν Ἐπαρχίαν καὶ τὴν ἱστορικὴν πόλιν ταύτην. Τυγχάνει, ἀσφαλῶς, εἰς πάντας γνωστόν, ὅτι οἱ Ἅγιοι Νεομάρτυρες Ἰάκωβος ὁ Γέρων, Ἰάκωβος ὁ Ἱεροδιάκονος καὶ Διονύσιος ὁ μοναχός, τῶν ὁποίων ἡ ἱερά εἰκὼν εἶναι ἀποτεθησαυρισμένη εἰς τὸν περικαλέστατον τοῦτον Ναόν, ἐμαρτύρησαν, κατὰ τὸν 16^{ον} αἰῶνα, εἰς τὴν πλησιόχωρον Ἀδριανούπολιν, ἔνθα καὶ ἐτάφησαν. Ὁ ἐν ἁγίοις ἔνδοξος προκάτοχος ἡμῶν, Ἅγιος Θεωνᾶς, περιηγόμενος τότε τὰ μαρτυρικά χῶματα τοῦ Ἑβρου, ἀνεκάλυψε τοὺς τάφους τῶν Ἀγίων Νεομαρτύρων καὶ μετ' εὐλαβείας μετέφερε τὰ ἱερά των λείψανα εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ εἰς τὴν Ἱεράν ἡμῶν Μονήν, ἡ ὁποία ἕως τῆς σήμερον διαφυλάττει ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τὰς τρεῖς τιμίας κάρας αὐτῶν.

Δραπτόμενοι δέ, τῆς σημερινῆς εὐλογητῆς εὐκαιρίας, εὐχαρίστως καί μετὰ συγκινήσεως ἀποδεχόμεθα τήν πρότασιν τοῦ φιλαγίου καί ἀγωνιστοῦ ποιμενάρχου Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Δαμασκηνοῦ, ὅπως ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ κομίσωμεν τάς τρεῖς κάρας τῶν Ἀγίων Νεομαρτύρων πρὸς ἀγιασμόν καί εὐλογίαν τῶν πιστῶν τοῦ Θεοῦ.

Ἡ σημερινή ἐορτή, λοιπόν, μᾶς φέρει πιό κοντά. Φέρει ἐγγύτερα τήν Βασιλίδα τῶν πόλεων μέ τό ἱστορικόν καί πολυποτιτισμικόν Διδυμότειχον ἀλλά καί μέ τήν Ἱεράν ἡμῶν Πατριαρχικήν καί Σταυροπηγιακὴν Μονήν τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας Χαλκιδικῆς. Ἡ σημερινή ἐορτή ἐνώνει τήν ἱστορίαν μας, ἡ ὁποία ἐπαναλαμβάνεται. Ἡ Παναγία μᾶς ἐσκέπασε διά μίαν ἀκόμη φοράν. Μᾶς ἐσκέπασε τότε ἀλλά καί ἐσχάτως εἰς τόν πόλεμον τοῦ 40. Μᾶς διεφύλαξε διότι ὑπῆρχε τό ἥρωικόν ΟΧΙ. Αὐτό τό ΟΧΙ, τό ὁποῖον ἐβροντοφώναξαν ἄρχοντες καί ἀρχόμενοι καί τό ὁποῖον ἀποτελεῖ ἔκφρασιν ἀντιστάσεως τῆς ἐλληνικῆς ψυχῆς εἰς κάθε ἐπιδρομέα. Αὐτό τό ΟΧΙ, τό ὁποῖον συνιστᾷ ἔκφρασιν τῆς ἀδούλωτης χριστιανικῆς ψυχῆς.

Τό ΟΧΙ εἰς τόν συμβιβασμόν, εἰς τήν ἔκπτωσιν τῶν ἠθικῶν καί πνευματικῶν ἀξιῶν, εἰς τάς παραλόγους καί ἀκορέστους ἐπιθυμίας τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτό τό ΟΧΙ δύναται νά προσελκύσει τήν χάριν καί τήν σκέπην τῆς Παναγίας μας καί νά μᾶς ἐλευθερώσει ἀπό τὰ πάσης φύσεως δεινά καί ἀπό τίς πάσης φύσεως κρίσεις.

Πρέπει ὅλοι μας νά συνειδητοποιήσωμεν ὅτι τό Γένος μας θά εἶναι ἀήττητον μόνον μέ τήν συμμαχίαν τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἀσφαλεστέρα πολιτική διά τήν Ἑλλάδα εἶναι ἡ πολιτική τοῦ προφήτου Ἡσαΐου: «Γινῶτε ἔθνη καί ἠττᾶσθε, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός»⁴.

Ὁ Θεός μεθ' ἡμῶν. Ὁ Θεός μαζί μας. Ἡ Ἑλλάδα, ἡ ὁποία εἶναι χώρα ἁγίων, τῆς ὁποίας τό χῶμα εἶναι ποτισμένο μέ τό αἷμα ἑκατομμυρίων μαρτύρων, ἡ Ἑλλάδα θά ζήσει καί θά μεγαλουργήσει

⁴ Ἡσ. 8, 9

μόνον μέ τήν παρουσίαν καί τήν συμμαχίαν τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ. Μαζί μέ τόν Θεόν θά εὐρίσκη λύσεις εἰς τά ποικίλα προβλήματα. Εἰς τόν Θεόν καί τήν Παναγίαν θά βασίζῃ τήν πορείαν της μέσα εἰς τήν ταραγμένην ἐποχήν μας.

Ἀσφαλῶς ὁ μακαριστός Μητροπολίτης Διδυμοτείχου κυρός Νικηφόρος ἐγνώριζε τήν δύναμιν τῆς πίστεως εἰς τήν Παναγίαν καί τήν ἀξίαν τῆς Θεομητορικῆς πρεσβείας. Δι' αὐτό, εἰς δυσκόλους καιρούς, συνέλαβε καί ὑλοποίησε τό σχέδιον ἀνοικοδομήσεως ἐκ βάθρων τοῦ περιλάμπρου καί περικαλοῦς Ναοῦ τούτου, ἀφιέρωσε δέ αὐτόν εἰς τήν τιμήν καί τήν δόξαν τῆς Παναγίας.

Σχόντες τήν τιμήν καί τήν εὐλογίαν νά συνδεόμεθα προσωπικῶς μετά τοῦ μακαριστοῦ Ἱεράρχου, δυνάμεθα νά διαβεβαιώσομεν ἡμᾶς διά τήν ἀγωνίαν του καί τόν πόθον του νά ἀνεγερθῇ ὁ ναός οὗτος, ἀφιερωμένος εἰς τήν Παναγίαν τήν Ἐλευθερώτριαν. Συγκινούμεθα καί ἀναπολοῦμεν μετ' εὐγνωμοσύνης τῶν πολλῶν του χαρισμάτων, τῆς ποιμαντικῆς του μερίμνης, τῆς ἀγάπης του διά τόν ἄνθρωπον, τῶν φιλοπατριωτικῶν του φρονημάτων καί κυρίως τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ του ἥθους. Εἴη ἡ μνήμη αὐτοῦ αἰώνιος καί ἄληστος

Σεβασμιώτατε καί προσφιλέστατε ἀδελφέ,

Εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ ποιμαντορία Σας ἀποτελεῖ μία ζωντανήν καί ἔμπρακτον μαρτυρίαν τῆς εὐδοκίας τοῦ Θεοῦ εἰς τόν λαόν καί τήν περιοχὴν τοῦ ἀκριτικοῦ Ἑβρου ἀλλά καί εἰς τήν πατρίδαν μας ὅλην καθὼς ἐπίσης καί μία ἀπόδειξις τῆς ἐπιβλέψεως καί προστασίας τῆς Παναγίας εἰς τό Γένος μας καί εἰδικῶς εἰς τοὺς ἀκρίτας τῆς Θεοσώστου Μητροπόλεώς σας. Εὐχαριστοῦντες θερμῶς διά τήν πρόσκλησιν καί τήν τιμήν τῆς συλλειτουργίας εἰς τόν πρῶτον Ναόν τῆς Ἐπαρχίας σας, εὐχόμεθα ὀλοκαρδίως νά ἔχετε πλουσίαν τήν εὐλογίαν καί τήν χάριν τῆς Παναγίας, τῆς ὁποίας ἡ μέριμνα καί ἡ πρεσβεία σᾶς κατέστησε Μητροπολίτην Διδυμοτείχου, Ὁρεστιάδος καί Σουφλίου, εἰς δέ τόν

εὐσεβῇ κληρὸν καὶ τὸν φιλόχριστον λαὸν σας εὐχόμεθα ὑγείαν καὶ δύναμιν.

Ὁ Θεὸς μεθ' ἡμῶν. Ἡ Παναγία ἡ Ἐλευθερώτρια μεθ' ἡμῶν. Καὶ ἦν καὶ ἔστι καὶ ἔσται εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.